

Daniels bok – nummer etthundraåttiosju

Lejonets uppenbarelse: Från Panium till den slutliga förseglingen

Jeff Pippenger

2024-04-17

När Jesus bryter upp en profetisk sanning sigill, framställs Han som Lejonet av Juda stam, och i Caesarea Filippi började Lejonet av Juda stam bryta upp sigillet på ”att han måste gå till Jerusalem och lida mycket av de äldste och överstepräster och de skriftlärda och bli dödad och på tredje dagen uppstå igen.” Dessa sanningar överensstämmer med det budskap som Han bröt upp sigillet på vid början av de etthundrafyrtiofyra tusens beseglingstid och sedan återigen vid slutet av samma period. Dessa sanningar överensstämmer med det budskap som framställs i vers tretton till femton i Daniels elfte kapitel.

När Han öppnar den sanningen för de etthundrafyrtiofyra tusen, gör Han det genom metodiken bud på bud, ty där finns ”nycklarna” till Guds rike. Dessa sanningar måste ätas, ty de är nycklarna till Guds rike, och Guds rike skall vara inom Hans folk.

När han av fariséerna blev tillfrågad om när Guds rike skulle komma, svarade han dem och sade: Guds rike kommer inte så att det kan iakttas; och man skall inte säga: Se här! eller: Se där! Ty se, Guds rike är inom er. Lukas 17:20, 21.

Också de onda andarna tror, och ändå darrar de, ty det är inte nog att endast tro på ”sanningen”. Den måste bli en del av dig på samma sätt som den fysiska föda som äts. I historien i verserna tretton till femton bryter Lejonet av Juda stam sigillen på de sanningar som är förbundna med den snart kommande söndagslagen, och dessa sanningar präntar sigillet på de visa jungfrurnas pannor före den annalkande krisen. Lejonet av Juda stam kände mycket väl till vittnesbördet i Matteus kapitel sexton, och Hans besök i Caesarea Filippi stod i samklang med Daniels vittnesbörd om Panium, och Han visste att korsets skugga, under vilken Han och Hans lärjunge stod i Caesarea Filippi, representerade skuggan av den kommande söndagslagen i historien om Hans folk i den sista tiden.

Från den tiden började Jesus visa sina lärjungar att han måste gå till Jerusalem och lida mycket genom de äldste och överstepräster och de skriftlärda och bli dödad och uppväckas på tredje dagen. Då tog Petrus honom åt sidan och började tillrättavisa honom och sade: Bevare dig, Herre; detta skall aldrig vederfaras dig. Men han vände sig om och sade till Petrus: Gå bort ifrån mig, Satan; du är mig till anstöt, ty du tänker inte Guds tankar, utan människors. Därefter sade Jesus till sina lärjungar: Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig. Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det. Ty vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen men förlorar sin själ? Eller vad kan en människa ge till lösen för sin själ? Ty Människosonen skall komma i sin Faders härlighet med sina änglar, och då skall han vedergälla var och en efter hans gärningar. Sannerligen säger jag er: Några av dem som står här skall inte smaka döden, förrän de får se Människosonen komma i sitt rike. Matteus 16:21–28.

Det första, och därför enligt principen om första omnämnandet det viktigaste, som Jesus sade till sina lärjungar om korsets lidanden, är att de skulle behöva ta upp sitt eget kors, om de valde att följa Honom. Syster White framhåller tydligt att korset också är oket. Oket och korset är symboler för människans personliga vilja, och allt beror på viljans rätta utövande. Den kraft som uppehåller Guds tempel är ett Lamm som hade blivit slaktat och hängt på en ”pelare”. Lammet som blir slaktat representerar korsfästelsen av den lägre köttsliga naturen, och den ”pelare” på vilken det döda köttet hängs är viljan. Kristus gav sitt exempel på hur man segrar genom att alltid hålla sin vilja i underkastelse under sin Faders vilja, och för att fullborda det verket satte Han sig på tronen med sin Fader. Symbolen för seger är det slaktade Lammet som hängt på pelaren. Alla dessa sanningar är direkt förknippade med dem som framställs som Petrus.

Till Filadelfia, representerat av tältet i Exeter, sägs det:

Den som övervinner skall jag göra till en pelare i min Guds tempel, och han skall aldrig mer gå ut därifrån; och jag skall skriva på honom min Guds namn och namnet på min Guds stad, det nya Jerusalem, som kommer ned från himlen, från min Gud; och jag skall skriva på honom mitt nya namn. Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna.
Uppenbarelseboken 3:12, 13.

Den som segrar så som Kristus segrade skall få ett nytt namn, liksom Simon Barjona fick, och de skall bli en pelare i Guds tempel, liksom Kristus är Lammet som blev slaktat och upphängdes på en pelare i Guds tempel. När de segrar så som Kristus segrade, skall de också sitta på tronen i den himmelska världen, såsom Kristus gjorde.

Till Laodicea, representerad av tältet i Watertown, sägs det:

Se, jag står vid dörren och klappar; om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom, och han med mig. Åt den som övervinner skall jag ge att sitta med mig på min tron, liksom också jag har övervunnit och sitter med min Fader på hans tron. Den som har öron, han höre vad Anden säger till församlingarna.
Uppenbarelseboken 3:20–22.

Den första sanning som Jesus sade till lärjungarna när Han började uppenbara korsets lidanden var sanningen att människorna måste övervinna på exakt samma sätt som Han hade gett ett föredöme i att övervinna. Människorna måste korsfästa köttet med dess lidelser och begärelser. När detta har skett kommer de att vara satta i den himmelska världen.

Också när vi var döda genom våra synder, har han gjort oss levande tillsammans med Kristus – av nåd är ni frälsta – och har uppväckt oss med honom och satt oss med honom i den himmelska världen i Kristus Jesus. Efesierbrevet 2:5, 6.

Efter att ha framställt sanningen om korsfästelsen i termer av personligt ansvar, tillade Lejonet av Juda stam en annan sanning som berör de sista dagarna.

Ty vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen men förlorar sin själ? Eller vad kan en människa ge i utbyte mot sin själ? Ty Människosonen skall komma i sin Faders härlighet med sina änglar, och då skall han vedergälla var och en efter hans gärningar.

Sannerligen säger jag er: Några av dem som står här skall inte smaka döden, förrän de får se Människosonen komma i sitt rike. Matteus 16:26–28.

När Midnattsropets budskap öppnas av Lejonet av Juda stam under den avslutande perioden av beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen, skulle det finnas några som inte skulle dö. Han riktade sig då särskilt till de etthundrafyrtiofyra tusen, sitt sista-tidens folk som inte smakar döden. Därför öppnade Lejonet av Juda stam, sex dagar efter sitt besök i Caesarea Filippi, en sanning som skulle styrka sina lärjungar inför korsets kommande kris, men som än viktigare talade om den snart kommande söndagslagen.

Och efter sex dagar tog Jesus med sig Petrus och Jakob och Johannes, hans broder, och förde dem upp på ett högt berg där de var för sig själva. Och han förvandlades inför dem; och hans ansikte lyste såsom solen, och hans kläder blev vita såsom ljuset. Och se, Mose och Elia visade sig för dem och samtalade med honom. Då tog Petrus till orda och sade till Jesus: Herre, det är gott för oss att vara här; om du vill, så låt oss här göra tre hyddor: en åt dig, en åt Mose och en åt Elia. Medan han ännu talade, se, då överskyggade dem ett lysande moln; och se, ur molnet kom en röst, som sade: Denne är min älskade Son, i vilken jag har mitt välbehag; hören honom. Och när lärjungarna hörde detta, föll de ned på sina ansikten och greps av stor fruktan. Men Jesus gick fram och rörde vid dem och sade: Stå upp och var inte rädda. Och när de lyfte upp sina ögon, såg de ingen annan än Jesus allena. Och medan de gick ned från berget, befälde Jesus dem och sade: Berätta inte för någon om synen, förrän Människosonen har uppstått från de döda. Och hans lärjungar frågade honom och sade: Varför säger då de skriftlärdade att Elia först måste komma? Jesus svarade och sade till dem: Elia skall visserligen först komma och återställa allt. Men jag säger er att Elia redan har kommit, och de kände honom inte, utan gjorde med honom vad de ville. På samma sätt skall också Människosonen lida genom dem. Då förstod lärjungarna att han talade till dem om Johannes Döparen. Matteus 17:1–13.

I avsnittet bryter Lejonet av Juda stam förseglingarna över de sanningar som förseglar de etthundrafyrtiofyra tusen strax före nådatidens slut, ty ”tiden är nära”. Han identifierade först korsets lidande och framställde erfarenheten som den avgörande skillnaden mellan en klass som skulle vägra att utöva sin vilja genom att korsfästa köttet, och en klass som skulle följa Kristi exempel. Därefter framhöll Han för dem att de representerade den sista generationen i jordens historia, då det skulle finnas människor som levde från tiden för den upplösning av förseglingarna som ägde rum den 11 september 2001 ända till Hans återkomst.

Sedan framställde Han en syn av sitt förhärligade väsen, och med Honom var Mose och Elia. Det beseglade budskap som har blivit avtäckt är Jesu Kristi uppenbarelse, vilken är förknippad med Mose och Elia, och detta budskap började avtäcks i juli 2023, när de två vittnena i Uppenbarelseboken kapitel elva, som är Mose och Elia, fastställdes, rad på rad, såsom de symboler som representerade beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen. När de tre lärjungarna såg synen och hörde Guds röst, ”föll de ned på sina ansikten och greps av stor fruktan. Och Jesus gick fram och rörde vid dem och sade: Stå upp och var inte rädda.”

Den syn som de tre lärjungarna såg utgör en syn av Kristi härlighet i de sista dagarna, och den är därför densamma som den syn Daniel såg i kapitel tio.

Och jag, Daniel, såg ensam synen; männen som var med mig såg inte synen, men en stor förskräckelse föll över dem, så att de flydde och gömde sig. Därför blev jag ensam kvar och såg denna stora syn, och ingen kraft blev kvar i mig; min fågring förvandlades i mig till förgängelse, och jag behöll ingen kraft. Men jag hörde ljudet av hans ord; och när jag hörde ljudet av hans ord, föll jag i djup sömn med mitt ansikte mot marken, med ansiktet vänt mot jorden. Och se, en hand rörde vid mig och hjälpte mig upp på mina knän och på mina händer. Och han sade till mig: O Daniel, du högt älskade man, ge akt på de ord som jag talar till dig, och stå upprätt, ty jag har nu blivit sänd till dig. Och när han hade talat detta ord till mig, stod jag darrande. Då sade han till mig: Frukta inte, Daniel, ty från den första dag då du vände ditt hjärta till att förstå och ödmjuka dig inför din Gud, blev dina ord hörda, och jag har kommit för dina ords skull. Daniel 10:7–12.

Förklaringsvisionen i Matteus kapitel sjutton är spegelbildsvisionen av Daniel kapitel tio, vilken äger rum när de döda, torra benen i Hesekiel uppväcks. Visionen, och det därtill hörande budskapet, framställer två klasser av tillbedjare, den ena i tältet i Exeter och den andra i tältet i Watertown, vilket är Jeremias bespottarnas församling och Johannes Satans synagoga. Liksom med verkningarna av visionen i Daniels vittnesbörd, så också: ”när lärjungarna hörde det, föllo de ned på sina ansikten och blevo mycket förskräckta. Och Jesus gick fram och rörde vid dem och sade: Stån upp och varen icke förskräckta.” Visionen var i båda fallen både hörbar och synlig, och den framkallade fruktan i båda exemplen. En ”beröring” krävdes för att styrka i båda vittnesbörderna.

Förklaringsbergets syn var bland annat ett bevis på att Guds ord aldrig sviker, ty i Matteusevangeliets sextonde kapitel, i den sista versen, hade Jesus sagt att ”några av dem som står här skall inte smaka döden, förrän de får se Människosonen komma i sitt rike.” Förklaringen på berget var en åskådlig framställning av Människosonens ankomst i sitt rike.

”Mose på förklaringsberget var ett vittne till Kristi seger över synd och död. Han representerade dem som skall komma fram ur graven vid de rättfärdigas uppståndelse. Elia, som hade blivit upptagen till himlen utan att se döden, representerade dem som skall leva på jorden vid Kristi andra ankomst och som skall bli ”förvandlade, i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista basunen”, när ”detta dödliga måste klä sig i odödlighet” och ”detta förgängliga måste klä sig i oförgänglighet”. 1 Korintherbrevet 15:51–53. Jesus var klädd i himlens ljus, sådan han skall visa sig när han kommer ”för andra gången, inte för att bära synd utan för att frälsa”. Ty han skall komma ”i sin Faders härlighet med de heliga änglarna”. Hebreerbrevet 9:28; Markus 8:38. Frälsarens löfte till lärjungarna uppfylldes nu. På berget framställdes det kommande härlighetens rike i miniatyr, — Kristus, Konungen, Mose som representant för de uppståndna heliga och Elia för dem som har blivit förvandlade.” Messias, s. 421.

Beseglingens sanning innefattar en identifiering av att de etthundrafyrtiofyra tusen är de som framställs i Uppenbarelseboken kapitel sju, som inte dör, och som representeras av Elia, samt att den stora skaran i Uppenbarelseboken kapitel sju är de som representeras av Mose, vilka dör. Den ena gruppen kallas vid den första rösten i Uppenbarelseboken kapitel arton, och den andra gruppen kallas vid den andra rösten i Uppenbarelseboken kapitel arton.

Efter beröringen gav Jesus ytterligare undervisning åt lärjungarna när han sade: ”Tala inte om synen för någon, förrän Människosonen har uppstått igen från de döda.” Förklaringsbergets syn, som är spegelns syn, och Jesajas syn i sjätte kapitlet, och Paulus syn medan han var i den tredje himlen, och Hesekiels syn av hjulen i hjulen blev förseglad av Lejonet av Juda stam till efter Kristi uppståndelse.

Kristi uppståndelse representerar uppståndelsen av de två vittnen som var med Kristus i just den synen, och de skulle uppstå i juli 2023. Vid den tidpunkten skulle beseglingsbudskapet avförseglas för de två vittnena i Uppenbarelsboken elva och de två grupperna av trogna, och det skulle sättas in i sammanhanget av spegelsynen om Kristi härlighet vid världens slut.

Beseglingsbudskapet kommer också att placeras i sammanhanget av de tre första verserna i Uppenbarelsbokens första kapitel, där kommunikationskedjan, som representerar föreningen av det gudomliga med det mänskliga, framställs i den steg-för-steg-process genom vilken beseglingsbudskapet framläggs för dem som är kandidater till att vara bland de etthundrafyrtiofyra tusen.

Den stegvisa processen gick från Fadern, till Sonen, till ängeln Gabriel, till Johannes, till församlingarna. Från den gudomlige Fadern, till den gudomlige och mänskliga Sonen, till en ov fallen skapad varelse (Gabriel), till en fallen skapad varelse (Johannes), till församlingarna som är i Asien (världen). De fem stegen identifieras uttryckligen redan vid det allra första omnämnandet av Jesu Kristi uppenbarelse, och att förneka något steg är att förneka dem alla.

I överensstämmelse med den uppenbarelsen frågade lärjungarna då Jesus: »Varför säger då de skriftlärdar att Elia först måste komma?» Och Jesus svarade och sade till dem: »Elia skall verkligen först komma och återupprätta allt. Men jag säger er att Elia redan har kommit, och de kände honom inte, utan gjorde med honom vad de ville. På samma sätt skall också Människosonen lida genom dem.» Då förstod lärjungarna att han talade till dem om Johannes Döparen.

Den profetiska rollen hos Johannes Döparen och Johannes Uppenbararen är ett element i beseglingsbudskapet, och de i tältet i Watertown som valde att åsidosätta Samuel Snows budskap representerar dem som är ovilliga att erkänna att Herren utväljer de män som Han själv väljer att utvälja. Den röst som utvaldes 1989, som först offentliggjorde sitt budskap tvåhundra-tjugio år efter 1776, år 1996, som var väktaren som identifierade att det tredje ve hade anlänt den 11 september 2001, som frambar det syndiga budskapet den 18 juli 2020, är en del av beseglingsbudskapet, och hans roll representeras av Johannes Döparen.

Vi skall fortsätta denna studie i nästa artikel.

”Jag såg en skara som stod väl beskyddad och fast, utan att på något sätt ge sitt bifall åt dem som ville rubba kroppens grundfästa tro. Gud såg på dem med välbehag. Jag visades tre steg — den förste, den andre och den tredje ängeln budskap. Min medföljande ängel sade: ’Ve den som skall flytta ett block eller rubba en enda stift i dessa budskap. Den rätta förståelsen av dessa budskap är av livsavgörande betydelse. Själars öde beror på det sätt på vilket de tas emot.’ Jag fördes åter ned genom dessa budskap och såg hur dyrt Guds folk hade fått köpa sin

erfarenhet. Den hade vunnits genom mycket lidande och svår kamp. Gud hade lett dem steg för steg, till dess att Han hade ställt dem på en fast, orubblig plattform. Jag såg enskilda personer närma sig plattformen och granska grundvalen. Somliga steg genast upp på den med glädje. Andra började finna fel hos grundvalen. De önskade att förbättringar skulle göras, och då skulle plattformen bli mera fullkomlig och folket mycket lyckligare. Några steg ned från plattformen för att undersöka den och förklarade att den var lagd på fel sätt. Men jag såg att nästan alla stod fasta på plattformen och förmanade dem som hade stigit ned att upphöra med sina klagomål; ty Gud var Mästaren som byggde, och de kämpade mot Honom. De återgav Guds underbara verk, som hade lett dem till den fasta plattformen, och i förening lyfte de sina ögon mot himlen och förhärligade Gud med hög röst. Detta påverkade några av dem som hade klagat och lämnat plattformen, och de steg åter upp på den med ödmjuk uppsyn.”

”Jag fördes tillbaka till förkunnelsen om Kristi första ankomst. Johannes sändes i Elias ande och kraft för att bereda Jesu väg. De som förkastade Johannes vittnesbörd hade ingen nytta av Jesu undervisning. Deras motstånd mot budskapet som förutsade Hans ankomst försatte dem i en ställning där de inte villigt kunde ta emot de starkaste bevisen för att Han var Messias. Satan förledde dem som förkastade Johannes budskap att gå ännu längre, till att förkasta och korsfästa Kristus. Genom att göra detta försatte de sig där de inte kunde ta emot välsignelsen på pingstdagen, vilken skulle ha lärt dem vägen in i den himmelska helgedomen. Att förlåten i templet rämnade visade att de judiska offren och förrättningarna inte längre skulle tas emot. Det stora Offret hade framburits och hade blivit antaget, och den Helige Ande som sänkte sig på pingstdagen förde lärjungarnas tankar från den jordiska helgedomen till den himmelska, där Jesus hade gått in med sitt eget blod för att utgjuta försoningens välsignelser över sina lärjungar. Men judarna lämnades i fullständigt mörker. De förlorade allt det ljus som de kunde ha haft över frälsningsplanen och litade fortfarande på sina gagnlösa offer och gåvor. Den himmelska helgedomen hade intagit den jordiskas plats, men de hade ingen kunskap om förändringen. Därför kunde de inte ha någon nytta av Kristi medling i det heliga.

”Många ser med fasa på judarnas handlingssätt då de förkastade och korsfäste Kristus; och när de läser historien om hur skamligt han misshandlades, menar de att de älskar honom och att de inte skulle ha förnekat honom såsom Petrus gjorde, eller korsfäst honom såsom judarna gjorde. Men Gud, som rannsakar allas hjärtan, har satt den kärlek till Jesus som de bekände sig känna på prov. Hela himlen följde med det djupaste intresse hur den första ängelns budskap togs emot. Men många som bekände sig älska Jesus, och som fällde tårar när de läste berättelsen om korset, hånade de glada nyheterna om hans ankomst. I stället för att ta emot budskapet med glädje förklarade de att det var en villfarelse. De hatade dem som älskade hans tillkommelse och stängde dem ute från församlingarna. De som förkastade det första budskapet kunde inte ha någon nytta av det andra; inte heller hade de någon nytta av midnattsropet, som skulle bereda dem att genom tro gå in med Jesus i det himmelska helgedomens allra heligaste. Och genom att förkasta de två föregående budskapen har de så förmörkat sitt förstånd att de inte kan se något ljus i den tredje ängelns budskap, som visar vägen in i det allra heligaste. Jag såg att liksom judarna korsfäste Jesus, så hade de namnkristna kyrkorna korsfäst dessa budskap, och därför har de ingen kunskap om vägen in i det allra heligaste, och de kan inte ha någon nytta av Jesu medling där. Liksom judarna, som frambar sina gagnlösa offer, frambär de sina gagnlösa böner till den avdelning som Jesus har lämnat; och Satan, tillfredsställd över

bedrägeriet, antar en religiös gestalt och leder dessa bekännande kristnas sinnen till sig själv, medan han verkar med sin kraft, sina tecken och sina lögnaktiga under, för att binda dem fast i sin snara. Några bedrar han på ett sätt och andra på ett annat. Han har olika villfarelser beredda att påverka olika sinnen. Somliga ser med fasa på en villfarelse, medan de villigt tar emot en annan. Satan bedrar några genom spiritualismen. Han kommer också såsom en ljusets ängel och utbreder sitt inflytande över landet genom falska reformationer. Kyrkorna är upprymda och menar att Gud verkar underbart för dem, när det i själva verket är en annan andes verk. Upprördheten kommer att lägga sig och lämna världen och kyrkan i ett värre tillstånd än förut.

”Jag såg att Gud har uppriktiga barn bland de namnkristna adventisterna och de fallna kyrkorna, och innan plågorna utgjuts skall både predikanter och folk kallas ut ur dessa kyrkor och med glädje ta emot sanningen. Satan vet detta; och innan den tredje ängelns höga rop ljuder, väcker han en upphetsning inom dessa religiösa samfund, så att de som har förkastat sanningen må kunna tro att Gud är med dem. Han hoppas kunna bedra de uppriktiga och få dem att tro att Gud fortfarande verkar för kyrkorna. Men ljuset skall lysa, och alla som är uppriktiga skall lämna de fallna kyrkorna och ta ställning tillsammans med kvarlevan.” Early Writings, 258–261.